तत्रैकस्मिन् किलोद्याने स्वच्छस्वादुजलाञ्चितः ।
आसीत् सुश्रवसो नाम्नो नागस्य वसतिः सरः ॥२०६॥
कदाचित् तस्य दूराध्वक्लान्तो मध्यदिने युवा ।
छायार्थी तत् सरःकच्छं विशाखाख्योऽविशद्द्विजः ॥२०४॥
सच्छायपादपतले समीरैः शमितक्लमः ।
शनैर्जलमुपस्पृश्य भोक्तुं सक्तून् प्रचक्रमे ॥२०५॥
तान् पाणौ गृह्णतैवाथ तेन तीरविहारिभिः ।
पूर्वमाकलितो हंसैः शुश्रुवे नूपुरध्वनिः ॥२०६॥
निर्गते मञ्जरीकुञ्जादपश्यत् पुरतस्ततः ।
कन्ये नीलनिचोलिन्यौ स केचिच्चारुलोचने ॥२०७॥
कर्णिकापद्मरागाब्जनाललीलायितस्पृशा ।
मनोज्ञधवलापाङ्गे तनीयोऽञ्जनरेखया ॥२०८॥
हारिनेत्राञ्चलैर्मन्दमारुतान्दोलनाकुलैः ।
सनाथांसयुगे नूपपताकापल्लवैरिव ॥२०९॥ तिलकं॥
ते शशाङ्कानने दृष्ट्वा शनैरभ्यर्णमागते ।
विररामाशनारम्भात् मुक्तव्रीडिजडीकृतः ॥२१०॥
भुञ्जाने कच्छगुच्छानां शिम्बीरम्बुजलोचने ।
ते पुनर्दृष्टवानग्रे किञ्चिद्व्यापारितेक्षणः ॥२११॥
आकृतेर्हा धिगीदृश्या भोज्यमेतदिति द्विजः ।